

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Rzeźba- formy krajobrazowe/pomnik	
UTH/AW/O/I/ST/A/17a			Sculpture- forms of landscape	
Język wykładowy		polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek w zakresie		Architektura wnętrz		
Poziom studiów		Studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		Stacjonarne		
Semestr / semestry		III, IV		
Przynależność do grupy zajęć		A. Grupa przedmiotów podstawowych		
Status przedmiotu		Do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	5 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	30+30=60 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów			2 ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		3 ECTS
Forma nauczania		tradycyjna		
Wymagania wstępne		Podstawowe dotyczące wiedzy i umiejętności studentów kierunku Architektura Wnętrz wpisanych na w/w semestry		
Jednostka prowadząca		Katedra Architektury Wnętrz i Wzornictwa Ubioru		
Koordynator		mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		wws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		Artur.wasowicz@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania przestrzeni przy pomocy ćwiczeń rzeźbiarskich. Kolejnym celem jest poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach rzeźbiarskich w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej , zewnętrznej, oraz zrozumienie i poszerzenie wiedzy, doświadczeń praktycznych i intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna , przestrzeń nieaktywna. Ponadto, kluczowym celem w kształceniu jest umiejętność wykorzystania przez studenta zdobytej wiedzy z zakresu praktycznego budowania, konstruowania i komponowania przestrzeni we własnych projektach architektonicznych odnoszących się do działań z zakresu projektowania wnętrz jako wybranych przestrzeni miejskich oraz pozamiejskich.</p>
------------------	---

Treści programowe:	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadarek prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach rzeźbiarskich oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczą umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur.</p> <p>Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <p>1. Ćwiczenia na płaszczyźnie (praca w glinie)</p> <p>* Ćwiczenia hasłowe, odnoszące się do rodziny form geometrycznych, technicznych, ostrych, kanciastych oraz przyjaznych miękkich, biologicznych, łagodnych.</p> <p>* Wykonanie kompozycji z koniecznością ingerencji modelowanych obiektów w płaszczyznę podstawy</p> <p>* Wykonanie kompozycji na płaszczyźnie zawierającej inicjały studenta – dążenie do opracowania znaku o charakterze architektonicznym (detalu) opartego na bazie inicjałów studenta.</p> <p>* Ćwiczenie związane z uruchomieniem płaszczyzny – przy wykorzystaniu płaszczyzny papierowej studenci poprzez zastosowanie różnych sposobów nacinania oraz fakturowania, dążą do uzyskania i uruchomienia w jak najciekawszy sposób płaskiej płaszczyzny, nadając jej charakter rzeźbiarski</p> <p>2. Ćwiczenia o charakterze kompozycji przestrzennych, zawierających problemy budowania bryły i jej podziału, przy narastającym skomplikowaniu i podnoszącym stopień trudności. np.</p> <p>* sześcián o podstawie około 15-20 cm- podział bryły przy pomocy tylko trzech cięć, uzyskanie nowych elementów i form i zbudowanie z nich możliwie najciekawszej, nowej jakościowo kompozycji o cechach architektonicznych</p> <p>* podział dwóch sześciánów o takiej samej wielkości podstawy około 15-20 cm – podział każdej bryły przy pomocy tylko dwóch cięć, uzyskanie nowych elementów i form i zbudowanie z nich możliwie najciekawszej, nowej jakościowo kompozycji, o cechach architektonicznych</p> <p>* kula o średnicy do 20 cm- podział bryły przy pomocy tylko trzech cięć, uzyskanie nowych elementów i form i zbudowanie z nich możliwie najciekawszej, nowej jakościowo kompozycji o cechach architektonicznych</p> <p>* studium natury – worek wypełniony sytkim tworzywem, obserwacja napięcia formy</p> <p>* studium wybranego małego przedmiotu i jego przeskalowanie-kolejne ćwiczenie na obserwację i kształtowanie umiejętności obserwowania proporcji i przenoszenia ich na większy, przeskalowany obiekt.</p> <p>3. Ćwiczenia związane z poznaniem podstaw technologii warsztatu ceramicznego .</p> <p>Projekt kompozycji wieloelementowej w oparciu o wykonanie modułu o charakterze geometrycznym lub biologicznym, posiadającym cechy detalu architektonicznego, nadającego się do wielokrotnego powielania i tworzenia złożonych kompozycji (wielkość elementu od 15-20 cm)</p> <p>Etapy realizacji ćwiczenia:</p> <p>-Opracowanie wersji projektowej obejmującej kształt obiektu, jego skalę, propozycje kolorystyczne oraz propozycje różnych układów zaprojektowanego elementu</p> <p>-Wykonanie w glinie modelu przestrzennego kafla</p> <p>-Zaformowanie i pozyskanie negatywu gipsowego</p> <p>– Wyciskanie lub odlewanie elementów kompozycji w glinie ceramicznej –</p> <p>Suszenie oraz przeprowadzenie pierwszego wypału w piecu ceramicznym</p> <p>– Szkliwienie i ponowne wypalenie kafla w piecu ceramicznym</p> <p>-Wykonanie tablic do celów ekspozycyjnych z wykonanymi obiektami ceramicznymi</p> <p>Ćwiczenie ma na celu zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami i problematyką dotyczącą technologii ceramicznej, kreowania i wykonania obiektu z wykorzystaniem materiału ceramicznego, szkliw ceramicznych oraz tlenków, oraz zwrócenie uwagi na specyfikę pracy z materiałem ceramicznym.</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>– metody podające (wykład informacyjny),</p> <p>– metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna),</p> <p>– metody eksponujące (film, pokaz, katalog i wystaw, albumy z dziedziny sztuk plastycznych),</p>

	<p>– metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia warsztatowe, realizacja prac rzeźbiarskich)</p> <p>Nauczanie w zakresie kreacji indywidualnej wizji przy pomocy określonych zagadnień plastycznych: proporcja - dysproporcja, podobieństwo –różnica, abstrakcja – studium z natury, opis literacki, liryczny, geometryczny-(wykład informacyjny, ćwiczenia warsztatowe) Poszczególne zagadnienia plastyczne i technologiczne omawiane są na forum grupy lub przy jednostkowej korekcie ze studentem. Zaproponowane tematy zajęć i wykorzystywanie wybranych materiałów plastycznych w procesie dydaktycznym pozwalają zaznaczyć najważniejsze zagadnienia estetyczne, technologiczne występujące w małej formie rzeźbiarskiej czy określonej formie krajobrazowej. Wszystkie tematy ćwiczeń są zaliczane na podstawie przyjętych kryteriów :</p> <p>-zaangażowanie,- pomysłowość,- umiejętności technologiczne, świadomość użycia środków plastycznych w celu uzyskania ostatecznego efektu plastycznego, umiejętność pracy w grupie. W osiągnięciu wysokich efektów dydaktycznych pomaga odpowiednie wyposażenie pracowni np.: w piec ceramiczne, walcarki do gliny, gipsowe formy do ceramiki, kawalety, tocarki, gips formierski ceramiczny, budowlany, glinę, szkliwa.</p> <p>Organizowane wycieczki do galerii oraz uczestnictwo w spotkaniach z artystami organizowanych przez instytucje zajmujące się rozwojem kultury i oświaty, to ważny element wykorzystywany w procesie kształtowania się świadomości artystycznej studentów.</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy cząstkowych ocen semestralnych. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Posiada podstawy wiedzy dotyczącej kreowania form i przestrzeni. Zna i rozumie potrzebę intuicyjnego poszukiwania formy w procesie projektowym.	K_WG01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Zestaw prac rzeźbiarskich
W2	Posiada niezbędną wiedzę dotyczącą rozumienia zasad kompozycji plastycznej brył i płaszczyzn, oddziaływania koloru, metod i sposobów interpretacji zapisu oraz technik interpretowania zjawisk plastycznych.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Zestaw prac rzeźbiarskich
W3	Posiada podstawową wiedzę i rozumie konieczność stosowania reguł geometrycznych do zapisywania i obrazowania myśli projektowej w formie opracowania technicznego.	K_WG03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Zestaw prac rzeźbiarskich
U1	Posiada umiejętności rysunkowego, malarskiego i przestrzennego - rzeźbiarskiego interpretowania zjawisk plastycznych. Potrafi posługiwać się różnorodnymi środkami przekazu artystycznego.	K_UW01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Zestaw prac rzeźbiarskich
U2	Potrafi i zna sposoby wykorzystania swojej wyobraźni, intuicji i emocjonalności w obszarze ekspresji artystycznej.	K_UW02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Zestaw prac rzeźbiarskich
K1	Prezentuje twórcze myślenie. Jest gotów do efektywnego wykorzystania swojej wyobraźni, intuicji i emocjonalności w projektowaniu.	K_KK01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Zestaw prac rzeźbiarskich

Literatura podstawowa:

1. Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965.
2. Osęka A., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977.
3. Zagrodzki J. , „Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni”, Warszawa 1984.
4. Biuletyn CRP Orońsko
5. Rocznik „Rzeźba polska” t XI: Rzeźba – „Architektura Wzajemne relacje i strategię” CRP Orońsko 2005
6. Adam Kotula, Piotr Krakowski „Rzeźba współczesna” Warszawa 1980
7. Maria Pajek, „Katalog rzeźb, obiektów przestrzennych i medali z kolekcji CRP w Orońsku, Orońsku 2013
8. Marta Smolińska „Puls Sztuki” Poznań 2010
9. Rocznik Wydziału Sztuki UTH w Radomiu „Arteria” nr 11/2013
10. Orońsko kwartalnik rzeźby 4(53)2003
11. Sławomir Brzoska „Rok wędrującego życia” UA Poznań 2017
12. Charles Jencks „Architektura postmodernistyczna” Arkady Warszawa 1987
13. Charles Jencks „Architektura późnego modernizmu” Arkady Warszawa 1989
14. Jarosław Kozakiewicz „Subiektywne mikrokosmologie” Warszawa 2017

Literatura uzupełniająca:

Pismo artystyczne „Format” 76-77
 Maciej Jurkowski +8848 – 414 album retrospektywny, Kraków 2012
 Strony internetowe dotyczące rzeźby
 Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą ,
 Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach /ćwiczeniach / pracowni projektowej / pracowni artystycznej	X	X	60 [h]
Udział w konsultacjach	25[h]	X	X
Przygotowanie do wykładów, zaliczeń, egzaminów, pracowni projektowej, pracowni artystycznej	X	40 [h]	X
Summaryczne obciążenie pracą studenta	25[h]/ 1 ECTS	40 [h]/ 1,5 ECTS	60 [h]/ 2,5 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	125 [h]/5 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi

W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekłe chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.
 Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekłe chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekłe chorych.